

Τα Χορτάτα

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 12
ΜΑΡΤΙΟΣ
ΑΠΡΙΛΙΟΣ
ΜΑΪΟΣ 2014
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
tachortata.blogspot.gr

Τριμηνιαία περιοδική έκδοση του Συλλόγου των Απανταχού Χορτιωτών Λευκάδος

ΠΡΩΤΗ ΣΕΛΙΔΑ

Άνοιξη

Ανθοστόλιση κουτσουπιά απάνου
απ' τον Αι - Ταξάρχη.

«Τα άνθη μιλούν», λέει ο ποιητής

«Έστησε ο έρωτας χορό με τον
ξανθό Απρίλη ...»

Δ. Σολωμός, Ελεύθεροι Πολιορκημένοι

Η Αλληγορία της Άνοιξης (La Primavera, περ. 1482), Σάντρο Μποτιτσέλι.
Το κλίμα της σύνθεσης είναι λυρικό και ποιητικό. Στο κέντρο δεσπόζει η μορφή της Αφροδίτης, πλαισιωμένης από τις τρεις Χάριτες, που το έχουν ρίξει στο χορό, τον Ερμή, τη θεά των λουλουδιών Φλόρα και τον Ζέφυρο, που κυνηγάει μια νύμφη. Πάνω από το κεφάλι της θεάς, ο Έρωτας ρίχνει τα βέλη του.

Άλογα του μύθου και της ψυχής μας

Ίπποι πέτρινοι με τη καίτη ορθή, Οδυσσέα Ελύτη, ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ

Δυναμική σύνθεση από τη ζωφόρο του Παρθενώνα (Πομπή των Παναθηναίων). Ένας ίππαρχος προσπαθεί να συγκρατήσει το ατίθασο αλόγο του. Πολλοί μελετητές θεωρούν ότι είναι έργο του Φειδία.

Μαθητής, θυμάμαι, στο Δημοτικό σχολείο είχα διαβάσει σε ένα παλιό βιβλίο, πιθανότατα αναγνωστικό του πατέρα μου, όταν φοιτούσε στο Σχολαρχείο, τη θαυμαστή και παράξενη ιστορία του Πήγασου, του φτερωτού αλόγου που είχε γεννηθεί από το αίμα της γοργόνας Μέδουσας, όταν την είχε αποκεφαλίσει ο Περσέας...

■ Του ΑΓΓΕΛΟΥ Γ. ΧΟΡΤΗ | Σελ. 6

Το γράμμα της Σύνταξης

Η Οδύσσεια της Ομηρικής... Ιθάκης

Σελ. 2-3

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΚΟΜΗ

Γεγονότα και σχόλια Σελ. 4 & 5

Ο λόγος στους ξενιτεμένους μας Σελ. 7

Η σελίδα της χορτιώτισσας Σελ. 7

Χορτιώτικη κουζίνα Σελ. 7

Ποικίλα Σελ. 8

Η Οδύσσεια της Ομηρικής ... Ιθάκης

Διάλογος με τον μπάρμπα Τιπούκειτο
«Περί Ονομάτων Ορθότητος, Λογικός».

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι αναγνώστες,

Τ'ς προάλλες ήβρα τον μπάρμπα Τιπούκειτο στο καφενείο του χωριού να έχει πέσει με τα μούτρα στο διάβασμα τ'ς εφημερίδας. Αφού με καλωσόρισε, μούδειξε το άρθρο που διάβαζε με τίτλο «Αρχαιολόγοι πιστεύουν ότι ανακάλυψαν το παλάτι του Οδυσσέα» και μου'πε: Για ακουρμάσου, ορ' ανηπέ, γιατί δεν ξέρω αν πλααίνω1 ή αν ονειρεύομαι. Και με ύφος και επιτονισμούς που εθυμίζανε καβαφική ειρωνεία αρχίνισε να διαβάζει: «Σύμφωνα με τα έως σήμερα στοιχεία, κινητά και ακίνητα, που είναι ιδιαίτερα σοβαρά, και με κάθε επιστημονική επιφύλαξη, πιστεύουμε ότι βρισκόμαστε μπροστά στο ανάκτορο του Οδυσσέα και της Πηνελόπης, το μόνο από τα ανάκτορα των ομηρικών επών που δεν έχει ανακαλυφθεί» ... Και λίου παρακάτου: «Η επιστημονική κοινότητα αρνείται να μιλήσει και να σχολιάσει τα ευρήματα στην Ιθάκη. Το ίδιο και το υπουργείο Πολιτισμού». Σας μεταφέρω το σχετικό διάλογο:

T: Συμφωνείς, ορ' ανηπέ, πως σε μια σύγχρονη και φωτισμένη κοινωνία δεν έχουμε θέση εκεία τα παραμύθια που πλαστογραφούνε την πραγματικότητα – γου κι αγλοϊμανό της για πραγματικότητα;

E: Γιατί το λες εφτό, μπάρμπα;

T: Το λέω, γιατί ακόμα και στην Ιλιάδα και την Οδύσσεια - όποιος δεν τα 'χει διαβάσει δεν έχει διαβάσει τίποτα - μου κάζει2 πως ο μυθικός κόσμος είναι χτισμένος απάνου στην καρίνα3 του χρόνου, δηλαδή πως ο ομηρικός αφηγητής δεν είναι και τόσο τυφλός, αφού αποφεύγει το φανταστικό και το παραμύθιασμα4, κι όχι μονακά δεν είναι εκείο που λέμε «αντίο φλαρέντσα»5, αλλά τ'α'χει τετρακόσα και βάλε. Κι εσήμερα, σχεδόν 3.000 χρόνια μετά, λάζω6 πως διαβάζουμε φλάδες και απόψεις, που μου φαίνονται παραμύθια μαγερεμένα ... επιστημονικά.

E: Έτσι μου φαίνεται κι εμένα, μπάρμπα.

T: Δεν μπορώ όμως να καταλάβω, ορ' ανηπέ, αυτήνη την επιμονή ορισμένων να ψάχνουνε, ντε και καλά, την ομηρική Ιθάκη στο Θιάκι, παρόλο που ένα σωρό ανασκαφές αλλά και ούλες οι ενδείξεις, πέρα απ' το όνομα, λένε άλλα. Και σε ρωτάω εσέανε πο' μαθες, φαντάζομαι, και κάτι παραπάνου. Μπορεί να γράφουνε πως η ομηρική Ιθάκη ήτανε το σημερινό Θιάκι, αλλά η Ομηρική γεωγραφία ήτανε λαθεμένη; Μο' ρχεται αφάνος7 και μονακά που το σκεφτομαι, άμα διαβάζω πως η πρωτογενής πηγή είναι ... λάθος (!). Ακόμα κι' ο Θέος να κατεβεί - που λέει ο λόγος - να μου το πεί, δε θα ντο πιστέψω. Καλά τσου τα λέει ο ομηριστής Κώστας Δούκας.

E: Ποιανούς εννοείς;

T: Εννώ ούλους όσοι, ενώ σπνρίζονται στον Όμηρο, τον αγνοούνε εκεί που δεν τους βγαίνει ή λένε εύκολα και με σοφιστείες πως έκαμε λάθος. Ακόμα και σήμερα υποστηρίζεται η κλασική εκδοχή πως το σημερινό Θιάκι είναι η ομηρική Ιθάκη. Και άμα κοντροστάρει 8 και κανένας εφτήνη τη θεωρία και πει «Νισάφι, ορέ παιδιά, πάτε να βγάλετε απ' τη μύγα ξύγκι, όπως εκάμανε τόσοι και τόσοι άλλοι εδώ και κάποιους αιώνες ως τα τώρα», ριτσώνουνε9 και ίσως να χαλέψουνε10 και τα ρέστα (σε κοντύλια, βέβαια). Κι ενώ πρέπει να αποδείξουνε κάτι, πως δηλαδή το Θιάκι είναι η ομηρική Ιθάκη, αυτό το παίρνουνε σα δεδομένο. Τι λέτε, ορέ παιδιά; Δεν είναι εφτό «σόφισμα λήψεως του αιτουμένου», όπως μας ελέανε και στο σχολαρχείο; Μωρέ, καλά τους τα 'πε και ο Δαίρηφελντ. Αφού με τ'ς ανασκαφές του στο νησί της Ιθάκης δεν ηύρε τίποτα που να ντον έπειθε πως εφτό είναι το νησί που περιγράφει ο Όμηρος, εστράφηκε - και με το δίκιο του - στη Λευκάδα, που την εταύτισε με την ομηρική Ιθάκη, γιατί εταίριαζε πολύ περισσότερο από κάθε άλλο νησί στις ομηρικές περιγραφές.

E: Για να κάμω όμως το δικηγόρο του διαόλου, δεν είναι δύσκολο ν' αλλάξει ένα ολόκληρο νησί όνομα;

T: Γι' άκουεδώ. Την Πελοπόννησο την έλεε ο Όμηρος Πελοπόννησο; Τ'ς Πελοποννήσιους τ'ς έλεε με το σημερινό τ'ς όνομα ή τ'ς έλεε Αργείους; Την Άρτα δεν την ελέανε στα πολύ παλιά τα χρόνια Αμβρακία; Τα Κολοπατάτα δεν επήρανε τ'ν ονομασία τ'ς απ' το παρατσούκλι Κολοπατής; Η ίδια η Λευκάδα δεν είχε χάσει τ' όνομά της για 200 περίπου χρόνια και την ελέανε «Σάντα Μαύρα»; Εδώ μονακά από νια εκκλησιά η αρχαία «θήρα» εβαφτίστηκε «Σαντορίνη» (Σάντα Ειρήνη). Θα μπορούσα να σου αναφέρω χιλιάδες τέτοιες περιπτώσεις.

B: Άρα πιστεύεις σε όσα λέει ο Δαίρηφελδ.

T: Όχι σε ούλα. Η θεωρία του Δαίρηφελδ για ταύτιση τ'ς ομηρικής

Ιθάκης με τη Λευκάδα μου φαίνεται γενικά σωστή, αλλά κάπου κάτι με καρκώνει11 και δεν μπορώ να ντο καταπιώ, γιατί ο μεγάλος εφτός αρχαιολόγος δεν εμπόρεσε να αποδείξει με τρόπο που να μη σκάνει νερό τη θεωρία του κι έτσι η αρχαιολογική σκαπάνη εξακολουθεί να δουλεύει, έχω ιδέα όμως σε λάθος χωράφια. Εδώ κι απάνου από 100 χρόνια αρχαιολόγοι κι άλλοι ειδικοί απ' ούλο τον κόσμο προσπαθούνε να «ανασυνθέσουνε το παζλ», όπως λένε, και να δώκουνε νια απάντηση τ'ς προκοπής στο ερώτημα για την ταυτότητα τ'ς ομηρικής Ιθάκης, αλλά «μποτίλιες»12. Στο τέλος βγάνουνε σκαμπάβλι.13

E: Τότενες πώς γένεται η εξίσωση Ομηρική Ιθάκη = Λευκάδα;

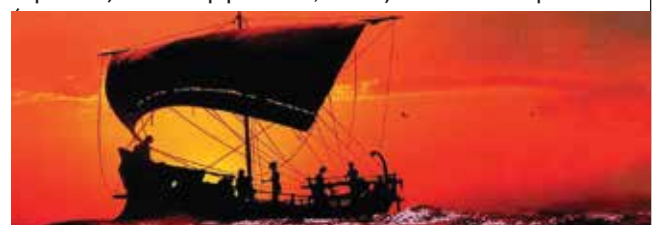
T: Εδώ, για να πω ένα μονακά, ούλο όσοι δεν δέχονται την ταύτιση τ'ς Λευκάδας με τ'ν ομηρική Ιθάκη έχουνε κάμει γαργάρα την αναφορά του Ομήρου στο ναό του Απόλλωνα14 που τα κνάρια του βρίσκονται στον Κάβο τ'ς Νηράς15. Κάποιοι από δαύτους, μάλιστα, εφανταστήκανε πως η Ιθάκη ήτανε στην Ερισσό (περιοχή Φισκάρδου), που δεν είναι καν νησί κι άλλοι στην Παλική τ'ς Κεφαλονιάς. Αφήνω απ' όζου θέματα, όπως την αναφορά τς Οδύσσειας πως η Ιθάκη είναι «αμφιάλος», δηλαδή περικυκλωμένη από θάλασσα (Δε σου κάνει εντύπωση που κρένει ο Όμηρος με εφτόνε τον τρόπο για ένα νησί;), την αναφορά πως στη Λευκάδα πάει κάποιος και με καράβι από το πέλαο αλλά και ποδαράτος απ' την απέναντι ακτή τ'ς Ακαρνανίας, τη θέση του νησιού «Αστερίς» κ.λπ.

E: Για την αναφορά όμως στην Οδύσσεια ότι το Θιάκι χαμπλό, τελευταίο απ' ούλα στη θάλασσα, βρίσκεται προς τη Δύση κι εκείνα τα άλλα νησιά μακριά προς την αυγή και τον ήλιο16, τι έχεις να πεις, μπάρμπα;

T: Γι' ακουρμάσου. Είναι ερμνευτικό λάθος να κρίνουμε πολύ παλιότερες εποχές με σημερινά κριτήρια. Στην αρχαιότητα για ουλουούς η Γή ήτανε το κέντρο του σύμπαντος κόσμου, και οι αντιλήψεις για την Γεωγραφία ήτανε ανάλογες. Έτσι οι αρχαίοι ταξιδεύοντα απ' τον Κορινθιακό κόλπο πρό το Ιόνιο είκανε την εντύπωση - και σωστά - πως ταξιδεύουνε συνεχώς πρός τα δυτικά και γι' αυτό είκανε την αίσθηση ότι η Λευκάδα ήτανε δυτικότερα από τα άλλα νησιά (Δουλίχιον - Κεφαλονιά, Σάμπ - Ιθάκη και Ζάκυνθος). Εξάλλου, είναι γνωστή η ομηρική περιγραφή πως η Ιθάκη (Λευκάδα) βρίσκεται κοντά στη στεριά. Σε κάθε περίπτωση, η (δυτική) Λευκάδα βρίσκεται δυτικότερα της Ιθάκης. Επιπλέον, το ότι η Λευκάδα θεωρούντανε δυτικωτάτη το δείχνει και το ω 11 - 14 της Οδύσσειας17. Γενικότερα, οι υποθέσεις που γένονται για την ταυτότητα της ομηρικής Ιθάκης όλο και κάπου μπορεί να ντέζουνε 18.

E: Και πού φαντάζεσαι, μπάρμπα Τιπούκειτε, πως ήτανε το κονάκι του Οδυσσέα; Στο Στενό, ανάμεσα στο Νυδρί και το Βλυκό, που λέει ο Δαίρηφελδ;

T: Δεν ξέρω, αλλά δεν πιστεύω πως ήτανε εκεί, όπως δεν πιστεύω πως ήτανε στα Χορτάτα, παρόλο που ο Δαίρηφελδ έκαμε και κάποιες πρόχειρες αλλά πετυχημένες ανασκαφές στο κτήμα του παππούλη σου στην περιοχή «Λαγκάδες»19. Απ' την άλλη όμως, λες να θέλανε τότενες να βγάλουνε το λιθοπάτημα οι Θιακοί του Οδυσσέα, φκιάνοντας ναό του Απόλλωνα στον Κάβο τ'ς Νηράς, που απέχει παρασάγγες απ' το Στενό; Κιαπέ δεν έπρεπε να' ναι το ανάκτορο σε πλαγιά; Ο Δαίρηφελδ, βέβαια, είχε κάποιες ενδείξεις γι' αυτό που υποστήριξε, αλλά όχι κι αποδείξεις. Άδικα όμως ψάχνουνε. Θα κάσουμε το νούμερο τ'ς δεκάρας, άμα βάλουμε στη μέτρα και όρμους, βουνοκορφές, πηγές, λόφους και λοφίσκους, που η Λευκάδα είναι γιομάτη από δαύτους. Γενικότερα, όσοι σήμερα λένε όσα λένε, ας μην κρατάνε κλεισμένα μυστικά και τοκομμένα. Ιδού, πεδίων δόξης λαμπρόν! Δείξε φως, πο' λες κι ο Αντώνης ο Σκαλτσός, ο Σουσιώφ τς πρέφας στο χωριό, προτρέποντας τσου συμπαίχτες του να «αγοράσουνε», να δείξουνε δηλαδή τι φύλλο

Ε: Κι ούτε που ξέρουμε δηλαδή ποια είναι η ομηρική Ιθάκη. Για να μην πάμε σε μάλιστα, σε χαρτορρίχτες, εσύ, αν σε ρωτάω, που θαναΐτες να σκυλάωμε ή να ξεχωρίζουμε;

Τ: Εφτό δεν το ξέρω, αλλά λέω να βλέπουμε τα πράματα χωρίς τυφλοπάνη. Πρωταρχικό στοιχείο της ανάπτυξης ενός οικισμού είναι η θέση του και η τοποθεσία, λένε οι ειδικοί της επιστήμης της Γεωγραφίας. Ως παράγοντες της θέσης θεωρούν την επάρκεια σε νερό, την προστασία από πλημμύρες, την άμυνα (θέση φυσικά οχυρή), τη διαθεσιμότητα υλικών κατασκευής, το κατάλληλο έδαφος, την προστασία από ανέμους και κυρίως την προστασία από το Βορά με βουνά / λόφους, τα υλικά για θέρμανση (π.χ. ξύλο), τον προστατολισμό, το φυσικό λιμάνι.

Ε: Για τ' άλλα δεν ξέρω, αλλά το λιμάνι του Βλυκού...

Τ: Κατάλαβα. Τελευταία εβίκα ένα ακόμα βιβλίο σχετικό με το ζήτημα²⁰. Ο συγγραφέας στο ερώτημα, αν μπορεί ένα πλοίο να αποπλεύσει από το λιμάνι της Ιθάκης παρασυρόμενο από ένα πολύ δυνατό δυτικό άνεμο, σύμφωνα με την ομηρική περιγραφή, απαντάει ως εξής: Από το λιμάνι της πόλης της Ιθάκης (Πηλικάτα ή Σταυρός) δεν μπορεί να αποπλεύσει, γιατί η έξοδος του λιμανιού βλέπει δυτικά, ούτε από το λιμάνι του Φισκάρδου (θεωρία του Goekoop²¹), γιατί η έξοδος του λιμανιού βλέπει ανατολικά, ούτε όμως κι από το λιμάνι του Βλυκού, γιατί η έξοδος του λιμανιού βλέπει βόρεια. Το λιμάνι όμως τ'ς Βασιλικής (Βασιλική τότε, βέβαια, δεν υπήρχε κι η θάλασσα – φυσικά, και το λιμάνι – έφτανε εσωτερικά στον κάμπο) δε βλέπει νότια; Και το Νικολή δεν είναι κάτω απ' τα Σταυράκια και δε θα μπορούσε να πούνε οι Νικολιώτες πως το χωριό τους είναι κάτω απ' το όρος Νήιον; Δεν θα μπορούσε να πούνε πως μοναχά απ' το λιμάνι τους εμπόργε ένα καράβι να αποπλεύσει οδηγούμενο από ένα δυνατό δυτικό άνεμο; Με εφτά τα αντιρρητικά δε θέλω να πω τίποτ' άλλο, παρά μοναχά πως το πρόβλημα εξακολουθεί να υπάρχει κι ας λένε πως

εβρέθηκε το παλάτι του Οδυσσέα. Είναι κακό στο Θιάκι να βρίσκεις παλάτια, που λέει και το τραγούδι, γιατί έτσι πας ξυπόλυτος στ' ακάθια. Σκέψου μοναχά, ανψέ, με την εις άτοπον απαγωγή, που μας ελέανε και στο σχολαρχείο. Εγινήκανε κάποιες υποθέσεις για την ομηρική Ιθάκη και η αρχαιολογική σκαπάνη δεν έβγαλε τόσο σπουδαία πράματα, με πιο πειστική τη θεωρία του Δαίρηφελδ. Τ'ς υποθέσεις δεν τ'ς κάνουνε μέχρι να διαψευστούνε; Ας ψάξουμε, λοιπόν, κι αλλού, όθε νομίζουμε σκόπιμο, άμα δε θεωρούμε τ'ν Επιστημολογία και τον Κριτικό Ορθολογισμό κουβέντες του αέρα.

Β: Σ' εφτό έχεις απόλυτο δίκιο.

Τ: Αφού έχω δίκιο, γράψα στη χορτώτικη φλάδα.

Β: Θα ντα γράψω, μπάρμπα Τιπούκειτε. Αλλά να ξέρεις πως ανοίεις τον ασκό του Αϊόλου, γιατί όσα μου'πες είναι εικονοκλαστικά και δύσκολα θα αλλάξεις τα μυαλά των «εγκεκριμένων». Σκιάζομαι, μάλιστα, πως πολλοί από δαύτους θα μουλαρώσουνε²² και στην καλύτερη περίπτωση θα εφαρμόσουνε το γνωστό «ου με πείσεις καν με πείσεις». Εσύ, μπάρμπα Τιπούκειτε, είπες και ελάλσες και αμαρτίαν ουκ έχεις. Όσο για τους αρμόδιους «Ο έχων ώτα ακούειν, ακουέτω».

Τ: Το ξέρω, ορ' ανψέ. Βέβαια, υπάρχουνε κι εκείνοι που ρεβαρδάρουνε²³, είτε γιατί δεν έχουνε τα όβολα²⁴ είτε γιατί υπάρχει το ρίσκο να πέσουνε όξου, παρόλο που η τεχνολογία σήμερα τσου βοηθάει²⁵. Αλλά είναι καλύτερα να βγάνεις στο χασαπά 26 τις ιδέες σου. Δεν είμαστε στην εποχή των παγετώνων. Εξάλλου την όποια υπόθεση εργασίας καλείται η αρχαιολογική σκαπάνη να επιβεβαιώσει ή να διαψεύσει. Ρώτα, λοιπόν: «Πού στην ευχή, ορέ παιδί, είν' η Ιθάκη;»

Β: Εντάξει, με έπεισε μπάρμπα (Λέτε να'χει κι εδώ δίκιο ο μπάρμπα Τιπούκειτος;).

ΛΕΞΙΚΟ

- 1 Πλααίνω = κοιμάμαι
- 2 Μου κάζει = μου φαίνεται
- 3 Καρίνα = Μεγάλο και κοντρό μαδέρη που στηρίζουν το ξυλόδετο σπίτι
- 4 Fritz Graf. Εισαγωγή στη μελέτη της ελληνικής μυθολογίας. μτφρ Αγγελική Λέλλου. σελ. 174.
- 5 Αντίο φλαρέντσα = εκτός τόπου και χρόνου
- 6 Λάζω = νομίζω
- 7 Αφάνος = σκοτοδίνη
- 8 Κοντροστάρω = αντιπαράτιθεμα
- 9 Ριτσώνω = κολώνομαι «στριφοκλώνομαι»
- 10 Χαλεύω = γυρεύω ζιτώ ψάκνω
- 11 Με καρκώνει = μου κάθεται στο λαμό
- 12 Μποτίλιες = τζίφος πλήρης αποτυχία
- 13 Σκαμπάβλι = άκρηστο κρεμμύδι βγάνεις ή σκαμπάβλι
- 14 Οδύσσεια ι 276. 278 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστου θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην ἦγον: τοί δ' ἀγέροντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ ἄλσος ὑπο σκιερὸν ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος (=Και απ την πόλη οι κήρυκες έφεραναν πλήθος βόδια για τη θυσία· κι οι μακρομάλληδες μαζώνουνταν Ἀχαιοὶ στου μακροσαϊτάρη Ἀπόλλωνα το σκιερό το δάσος) και χ' αἶ κε τύκωμι· πόρη δέ μοι εὖχος Ἀπόλλωνος' = να ιδώ αν θα πετύχω κι αν ο Απόλλωνας θα μου δώσει αυτή τη δόξα
- 15 «... οὐ δὴ λέγεται πρώτη Σαπφῶ τον υπέρκομπον θηρώσα Φάων' οίστρωντι νόθω ρίφαι πέτρας από τπλεφανούς. Αλλά κατ' ευχὴν οὐν· δέσποτ' ἀναξ· ευφημείσθω τέμενος πέρι Λευκάδος ακτής» = όπου λέγεται ότι πρώτη η Σαπφώ κυνηγώντας με τον οίστρο του πόθου τον αλαζονικό

Φάωνα ρίχτηκε από έναν γκερέμο που φαίνεται από μακριά (δηλ πανύψηλο). Αλλά με τη δική σου ευχή αφέντη θεέ 'ενν- Απόλλωνα' ας είναι δοξασμένο το ιερό σου. Από θεατρικό έργο του Μενάνδρου με τίτλο Αευκαδία: Τη διάσωση των στίχων σφείλομε στον Στράβωνα (10.2.9).

¹⁶ Οδύσσεια ι 25. 26 Αὐτὴ ἴθραδὴ ἢ Ἰθάκην δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἀλί κείται πρὸς ζόφον· αἶ δὲ τ' ἀνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἡλίον τε (=η Ιθάκη χαμηλή· στο έλαγο βρίσκεται πολύ ψηλά· προς τη δύση· μα τ' άλλα αλάργα προς την ανατολή και τον ήλιο)

¹⁷ Ὁ Ερμῆς οδηγούσε τις ψυχές των μνηστήρων στον Ἄδη· «πάρ δ' ἴσαν Ἰκεανού τε ρός και Λευκάδα πέτρην ἠδὲ παρ' Ἡλείοιο πύλας και δῆμον ὄνειρων ἦσαν: αἶψα δ' ἴκοντο κα τ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα· ἔνθα τε ναίουσι ψυχαί· εἰδῶλα καμόντων» = Μπροστά απ' του Ωκεανού τα ρέματα κι από τον Ἄσπρο Βράχο (της Λευκάδας) κι απ' τις πύλες του Ἡλίου διαβήκανε κι απ' των ονειρών τη γη· και στη στιγμή εφτάσανε στ' ασφοδελο λιβάδι· εκεί πέρα που κατοικούνε οι ψυχές των πεθαμένων οι ἴσκιοι· Σημείωση: Κατά τη μυθολογία: οι πεθαμένοι ἄνθρωποι κατοικούν στον «Ἀσφοδελο Λειμῶνα»· Λιβάδι με ασφόδελους που βρίσκεται στον Ἄδη· τον οποίο οι αρχαίοι Ἕλληνες τοποθετοῦν κάτω από τη γη ή πέρα από τον Ωκεανό· στη χώρα των Κιμμερίων· στη δυτική ἄκρη της Γης (ἡβλ και Ομήρου Οδύσσεια λ 12. 19).

¹⁸ Ντέζω = σκοντάφτω· επάνω σε εμπόδιο

¹⁹ Christina Souyoudzoglou – Haywood· The Ionian Islands in the Bronze Age and early Iron Age 3000 -800 B.C· Liverpool Uni· Press· 1999, p· 27.

²⁰ Robert Bittlestone· Odysseus Unbound· The Search for Homer's Ithaca· Cambridge University Press· 2005, σελ. 79 (ἀπόσπασμα νίκαια):

Ομηρικές τοποθεσίες	Κλασική εκδοχή	Dörpfeld	Goekoop
Αρχαία Ιθάκη (νσί)	Ιθάκη	Λευκάδα	Ερισσό
Αρχαία Ιθάκη (πόλη)	Πηλικάτα (Σταυρός)	Περιοχή Νυδριού	Φισκάρδο
Αρχαία Ιθάκη (λιμάνι)	Το λιμάνι της πόλης	Το λιμάνι του Βλυκού	Φισκάρδο
Παρατηρήσεις			
Μπορεί ένα πλοίο να αποπλεύσει από το λιμάνι της Ιθάκης παρασυρόμενο από ένα πολύ δυνατό δυτικό άνεμο; [Can a ship leave Ithaka harbour driven by a stiff following wind from the west?]	Όχι. Η έξοδος του λιμανιού βλέπει δυτικά.	Όχι. Η έξοδος του λιμανιού βλέπει βόρεια.	Όχι. Η έξοδος του λιμανιού βλέπει ανατολικά.

Ο συγγραφέας βέβαια υποστηρίζει ότι η ομηρική Ιθάκη ταυτίζεται με την Παλική· αλλά για να φτάσει εκεί αποσιωπά ένα σωρό χωρία της Οδύσσειας και φτάνει στο σημείο να καταργεί εκτός απ' το ιερό του Απόλλωνα κλπ· ακόμα και τους ... συμπλεκτικούς συνδέσμους· όπου δεν του βγαίνει (Οδ ι 21. 24. «ναιεταίω ... Δουλίχιόν τε Σάμη τε και υλέσσσα Ζάκυνθος»· α 246 Δουλιχίω τε Σάμη τε και υλέντι Ζακύνθω ...)· Άλλοι όμως άλλα· (Berkold· Percy· Ithaka und Homer· Adria antica 2· Arethousa· 2te Auflage· München 2010).

²¹ Cees H· Goekoop· Where on Earth is Ithaca?: A Quest for the Homeland of Odysseus· Eburon Academic Publishers· 2010.

²² Μουλαρώνω = πεισμώνω

²³ Ρεβαρδάρω = διστάζω

²⁴ Όβολο = χρήματα

²⁵ Η μαγνητική διασκόπηση· για παράδειγμα· επιτρέπει τη χαρτογράφηση του υπεδάφους των αρχαιολογικών χώρων και την οριοθέτησή τους· Μπορούν έτσι να εντοπιστούν αρχαιολογικά μνημεία και να υποστηρικθούν αρχαιολογικές έρευνες· Με την παραπάνω διασκόπηση οι μαγνητικές ανωμαλίες του εδάφους μπορούν να βοηθήσουν τους αρχαιολόγους να εντοπίσουν στο υπεδάφος κεραμικά από ππλό δρόμους· τείχη· θεμέλια κτηρίων κ·ά

²⁶ Χασαπάς = η αγορά· η δημόσια σφαίρα

Γεγονότα και σχόλια

Του Έκτορα Γ. Χόρτη

Αποκατάσταση στο ορθό:

Στο προηγούμενο τεύχος και στη σελ. 3 «Ανακοίνωση του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου Χορτάτων» παραλείφθηκε η δωρεά 60 € του Σπύρου Κ. Χόρτη, ενώ η δωρεά του Σπύρου Ι. Χόρτη ήταν πεντακόσια ευρώ (500€) και όχι 50, όπως εκ παραδρομής γράφτηκε. Όλα τα υπόλοιπα είναι ακριβή.

Εκλογές: έδοξε τῇ βουλή καί τῷ δήμῳ

Με πανταχού παρούσα την αρχαία ελληνική μυθολογία πραγματοποιήθηκε ο προεκλογικός αγώνας. Στα Μου Μου Ε (;) κάθε τρεις και λίγο εμφανίζονταν γίγαντες (όχι τα γνωστά φασούλια) της πολιτικής και τιτάνες, ενώ παράλληλα εξορούσσαν απ' το λατομείο της ελληνικής μυθολογίας φράσεις για χαρακτηρισμό αντιπάλων, όπως «Αιδώς, Αργείοι», «Δούρειος Ίππος» (κάποιος πολιτικός είχε μετατρέψει τον όρο σε «δούρειος ... γάιδαρος»). Και, βέβαια, ακούσαμε και για τη Σκύλα και τη Χάρυβδη, για Κασσάνδρες, Ιφιγένειες, Τυφώνες και Κένταυρους κ.τ.τ. Μπορεί όμως να κινδυνεύαμε να παρασυρθούμε κι από Σειρήνες, που παγιδεύουν γοπεύοντας, να δεχόμαστε και απειλές από τη «δαμόκλειο σπάθη» ή να καρτερούσαμε να καθαρίσει κάποιος – συνήθως ένας πολιτικός

Έχω μια κούρσα γίγας χη με ανοικτών χρωμάτων έλα να πάμε εξοχή στον συγκενών κομάτων Εκεί που ψάλουν τα πτηνά και άνηθ εβδοιάζουν δεν είμαι από τους σοφέρ τας κορασίς που βιάζουν...

που όλα τα σφάζει, όλα τα μαχαιρώνει- την «κόπρο του Αυγείου», παρόλο που εμείς δεν καθαρίζουμε το χοντρό του σκύλου μας που αποπατεί στους γείτονα την πόρτα. Βέβαια, το λανθάνον σύνθημα των εκλογών ήταν: «Ισχύς μου η αγάπη του φακού».

Για τις αλληγορικές ερμηνείες και την ψυχανάλυση της μαγικής ψυχοτροπίας υπό την οποία γίνεται σήμερα η πρόσληψη των παραπάνω μύθων, ο μπάμπια Τιπούκειτος έχει την άποψη ότι εγκυρο βοήθημα αποτελεί το παρακάτω στικιούρημα του Μπιστ, ιδιαίτερα για το δεύτερο γύρο (όχι σουβλακίου απ' όλα, αγαπητοί μου, μεσουντος του φεστιβάλ ελαφρού... φαγητού, αλλά των εκλογών):

Και ένα ακόμη (με αλλαγή ... νομίσματος κ.τ.τ.):

*Πάρε το δύσκολο τούτο που γράφη τ' όνομά μου
κε πέστου να σου δόσουναι να φάναι τα πεδγιά μου
Κε παρακάλα Άντζελα με δάκρηνα στα μάτια
κτηπόν αράδα μέγαρε κε μπένον εις παλάτια
Πήτε μπίτε, μπίτε βγήτε κι εν ανάγκη κσαναμπίτε
Κι αν δεν λάβετε ευρώ αποκεί μην ξεκολείτε.*

Αποτελέσματα εκλογών:

Αποτελέσματα Δημοτικών εκλογών στο δήμο Λευκάδας:

Α' γύρος: Γραμμένοι: 27.486 – Ψήφισαν: 14.990 – Έγκυρα: 14.497 Άκυρα / Λευκά: 493 – Αποχή: 45.46%
Εκλογικό τμήμα Χορτάτων: Γραμμένοι: 263 – Ψήφισαν: 101 – Έγκυρα: 91 – Άκυρα / Λευκά: 10

«ΑΝΟΙΓΟΥΜΕ ΠΑΝΙΑ» (ΜΑΡΓΕΛΗΣ)	«ΟΛΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΚΑΔΑ» (ΔΡΑΚΟΝΤΑΕΙΔΗΣ)	«ΜΑΖΙ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΚΑΔΑ ΜΑΣ» (ΑΡΑΒΑΝΗΣ)	«ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ» (ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΥ)	«ΔΙΑΥΛΟΣ» (ΓΛΗΓΟΡΗΣ)
5.005 (34,52%) (Χορτάτα 26)	3.792 (26,16%) (Χορτάτα 26)	3.251 (22,43%) (Χορτάτα 21)	1.338 (9,23%) (Χορτάτα 18)	1.111 (7,77%) (Χορτάτα 0)

Β' γύρος (25 Μαΐου, απ' όλα): Γραμμένοι: 27.478 – Ψήφισαν: 13.797 – Αποχή: 49,79%

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ Έγκυρα: 12.360 (89,58%) Άκυρα / Λευκά: 1.437 (10,42%)	«ΑΝΟΙΓΟΥΜΕ ΠΑΝΙΑ» (ΜΑΡΓΕΛΗΣ)	«ΟΛΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΚΑΔΑ» (ΔΡΑΚΟΝΤΑΕΙΔΗΣ)
	5.679 (45,95%) (Χορτάτα 32)	6.681 (54,05%) (Χορτάτα 45)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚΛΟΓΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ (1ος γύρος)

«ΝΕΑ ΙΟΝΙΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑ» (ΣΠΥΡΟΥ – ΒΕΡΥΚΙΟΣ)	«ΜΕΓΑΛΟ ΙΟΝΙΟ» (ΓΚΕΡΕΚΟΥ – ΡΑΠΤΗΣ)	«ΑΝΑΣΑ» (ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΣ– ΧΑΛΙΚΙΑΣ)	«ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ» (ΓΟΥΛΗΣ – ΒΕΡΟΙΩΤΗΣ)	ΕΠΤΑΝ. ΑΝΑΓ. (ΚΑΛΟΥΔΗΣ– ΣΟΥΝΔΙΑΣ)
4.037 (26,69%) (Χορτάτα 14)	2.713 (17,94%) (Χορτάτα 25)	2.534 (16,75%) (Χορτάτα 19)	1.549 (10,24%) (Χορτάτα 6)	1.505 (9,95%) (Χορτάτα 10)
«Κ.Ε.Π.» (ΔΕΣΥΛΛΑΣ–ΠΕΤΡΟΠ.)	«ΕΠΤΑΝ. ΘΕΛ.» (ΑΝΘΗΣ– ΚΑΡΑΝΑΣΟΣ)	«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΥΓΗ» ΛΕΜΟΝΤΖΗΣ– ΚΟΛΟΓΓΙΟΣ)	ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΚΙΝΗΣΗ» (ΣΑΛΒΑΝΟΣ– ΒΟΥΚΟΥΤΗΣ)	«ΑΝΤΙΚΑΠ. ΑΡΙΣΤ.» (ΓΑΪΤΑΝΙΔΟΥ– ΧΟΡΤΗΣ)
922 (6,10%) (Χορτάτα 4)	446 (2,95%) (Χορτάτα 0)	712 (4,71%) (Χορτάτα 1)	206 (1,36%) (Χορτάτα 0)	501 (Χορτάτα 13)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚΛΟΓΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ (2ος γύρος)

«ΑΝΑΣΑ»(ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΣ – ΧΑΛΙΚΙΑΣ): Σε όλη την περιφέρεια: 63.506 (59,93%) (Χορτάτα 41)
 «ΝΕΑ ΙΟΝΙΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑ» (ΣΠΥΡΟΥ – ΒΕΡΥΚΙΟΣ) 42.469 (40,07%) (Χορτάτα 27)

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΩΝ ΣΤΗΝ ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΛΕΥΚΑΔΑΣ

ΣΥΡΙΖΑ	ΝΔ	ΕΛΙΑ	ΚΚΕ	ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
3.859 (27,82%)	2.871 (20,70%)	1.401 (10,10%)	1.355 (9,77%)	1.108 (7,99%)
ΠΟΤΑΜΙ	ΑΝΕΛ	ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΥΡ. ΠΟΛ.	ΠΑΝΑΘΗΝ. ΚΙΝ.	ΑΝΤΑΡΣΥΑ
722 (5,20%)	332 (2,39%)	271 (1,95%)	242 (1,74%)	

Εκλ. Τμήμα Χορτάτων: Γραμμένοι: 263 – Ψήφισαν: 86 – Έγκυρα: 78 – Άκυρα / Λευκά: 8 – Αποχή: 67,30%

ΣΥΡΙΖΑ	ΝΔ	ΕΛΙΑ	ΚΚΕ	ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
24	12	11	10	2
ΠΟΤΑΜΙ	ΑΝΕΛ	ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΥΡ. ΠΟΛ.	ΠΑΝΑΘΗΝ. ΚΙΝ.	ΑΝΤΑΡΣΥΑ
1	2	0	2	7

Πηγή: Λευκαδίτικα Νέα.

Εκλέχτηκαν: 1) Στο δήμο Λευκάδας εκλέχτηκε δήμαρχος ο κ. Κώστας Δρακονταειδής. Περιφερειάρχης εκλέχτηκε ο κ. Θεόδωρος Γαλιατσάτος με αντιπεριφερειάρχη τον κ. Θεόδωρο Χαλικιά. Τα συγχαρητήριά μας και καλή δύναμη στο έργο τους. Και επειδή «Αρκά άνδρα δείκνυσι», θα τους απονείμουμε τα εύσημα, αν ανταποκριθούν στο φλέγον ζήτημα της ενίσχυσης του φωτισμού στον επαρχιακό δρόμο που περνάει μέσα από το χωριό μας, όπου τα διερχόμενα κατά χιλιάδες τους καλοκαιρινούς μήνες τροχοφόρα τρέχουν με υψηλές ταχύτητες. Σε κάποια άλλα χωριά δεν γίνεται αυτό, γιατί έχουν πολύ στενούς και οφιοειδείς δρόμους. Μέχρι τώρα η φωνή μας ήταν «Φωνή βούντος εν τη ερήμω», ελπίζουμε όμως σε ένα πρώτο θετικό δείγμα γραφής, έχοντας κατά νου ότι «Η καλή μέρα φαίνεται απ' το πρωί».

Εκδηλώσεις για την 150η επέτειο της Ενώσεως της Επτανήσου με τη μητέρα Ελλάδα

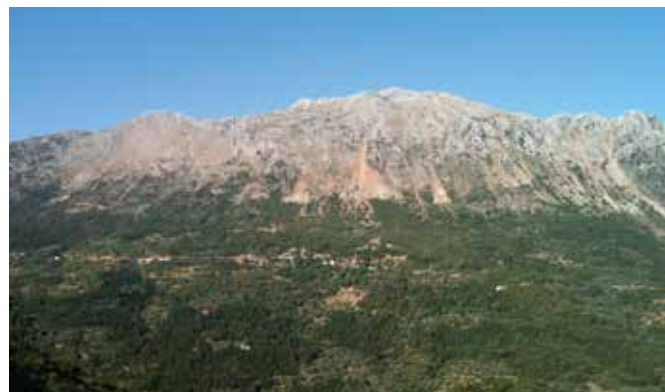
Την Κυριακή 11η Μαΐου 2014 τα Επτανησιακά πολιτιστικά σωματεία Αττικής, μεταξύ των οποίων και η Ομοσπονδία Λευκαδίτικων Συλλόγων, τέλεσαν δοξολογία στον ιερό ναό Αγίου Γεωργίου Καρύτση, στο πλαίσιο των εορταστικών εκδηλώσεων για την 150η επέτειο της Ενώσεως της Επτανήσου με την μητέρα Ελλάδα. Μετά τη δοξολογία κατέθεσαν στεφάνι στο μνημείο του Αγνωστού Στρατιώτου. Η εκδήλωση αυτή ήταν η πρώτη μιας

σειράς εορταστικών εκδηλώσεων για την επέτειο, των οποίων κορύφωση θα είναι η διοργάνωση, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών την 4η Ιουλίου 2014, μιας «νύχτας γιομάτης θαύματα, νύχτας σπαρμένης μάγια», όπου με την συμβολή περίπου 400 χορωδών και μονωδών από τα Επτάνησα θα παρουσιαστεί το μεγαλείο της Επτανησιακής μουσικής σχολής. Όσοι πιστοί...

Αυτός ο κόσμος ο μικρός ο μέγας: το Μανάσι του άλλοτε και του τώρα

Ο πρώτος μεταπολεμικός μετανάστης του χωριού Μανάσι ήταν ο διακεκριμένος Λευκαδίτης Νίκος Βουκελάτος, χαρτογράφος και εκδότης ταξιδιωτικών οδηγών, που συνεργάστηκε με ιερά τέρατα της δημοσιογραφίας, όπως ο Λέων Καραπαναγιώτης κ.ά. Ο κ. Βουκελάτος πήρε το δρόμο της ξενιτιάς στα δεκαέξι του μόλις χρόνια, αφήνοντας πίσω του εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες ζωής. Όπως περιγράφει ο ίδιος σε φύλλο της Λευκαδίτικης Πνοής που έτυχε να πέσει στα χέρια μου, για να κατεβεί ένας Μανασώτης στη Χώρα, έπρεπε να πάει με τα πόδια (35 χιλιόμετρα τότε) ή να πάει στον Αϊ - Πέτρο ή στα Χορτάτα για να βρει συγκοινωνία. Το Μανάσι τού σήμερα, βέβαια, δεν θυμίζει σε τίποτε το απομονωμένο χωριουδάκι του τότε. Ο κασικόδρομος έχει γίνει σήμερα ένας ασφαλτοστρωμένος δρόμος από Χορτάτα - Μανάσι - Νικολή - Άγιο Πέτρο - Βασιλική. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι το Μανάσι έχει να αναδείξει ένα μεγάλο αριθμό επιστημόνων, σύμφωνα με έρευνα του κ. Νίκου Βουκελάτου (αρκετές δεκάδες - γιατροί, εκπαιδευτικοί, μηχανικοί, γεωπόνοι, οικονομολόγοι κ.λπ.), παιδιά και εγγόνια όσων ξενιτεύτηκαν αλλά και όσων παρέμειναν στο χωριό. Από την πλευρά μας θα θέλαμε να συγχαρούμε τον ακαταπόνητο συντοπίτη μας και να

καλέσουμε τους Μανασώτες να μας στείλουν διευθύνσεις, τηλέφωνα και μέιλ, για να επικοινωνούμε μαζί τους μέσω της εφημερίδας μας και να φιλοξενοούμε απόψεις τους και νέα από το χωριό τους.

Παράρτημα της δημοτικής βιβλιοθήκης Λευκάδος στο Καλαμίτσι: Όσοι πιστοί ...

Την Κυριακή 4 Μαΐου 2014 έγινε η παρουσίαση παραρτήματος της Βιβλιοθήκης Λευκάδας, που ιδρύεται σε συνεργασία με τον Πολιτιστικό Σύλλογο «Νερόμυλος» στο π. Δημοτικό Σχολείο Καλαμιτίου. Συγχαρητήρια τόσο στην υπεύθυνη της Βιβλιοθήκης κ. Μαρία Ρούσου όσο και στον Πολιτιστικό Σύλλογο, γιατί δίνουν τη δυνατότητα στους Καλαμιτώτες αλλά και στους Χορτιώτες και, γενικά, τις όμορες κοινότητες -και όχι μόνο - να αξιοποιήσουν την ευκαιρία που τους δίνεται.

Άλογα του μύθου και της ψυχής μας

■ Του ΑΓΓΕΛΟΥ Γ. ΧΟΡΤΗ

ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ ένα λίθινο άλογο που ιππεύει ο πόντος (Οδυσσέας Ελύτης)

ΜΑΘΗΤΗΣ, ΘΥΜΑΜΑΙ, στο Δημοτικό σχολείο είχα διαβάσει σε ένα παλιό βιβλίο, πιθανότατα αναγνωστικό του πατέρα μου, όταν φοιτούσε στο Σχολαρχείο, τη θαυμαστή και παράξενη ιστορία του Πήγασου, του φτερωτού αλόγου που είχε γεννηθεί από το αίμα της γοργόνας Μέδουσας, όταν την είχε αποκεφαλίσει ο Περσέας. Το θεϊκό άλογο είχε ιππεύσει ο μυθικός ήρωας Βελερεφόντης και από τον ουρανό όπου τον είχε ανεβάσει χτύπησε με το τόξο του και σκότωσε τη Χίμαιρα, το φοβερό και αποτρόπαιο τέρας που είχε σώμα κατσίκας, κεφάλι λιονταριού και ουρά φιδιού.

Λίγο καιρό αργότερα, κάποια άλλα άλογα που από το ιστορικό τους πλαίσιο πέρασαν στη σφαίρα του θρύλου, μαζί με τους κυρίους τους, πυροδότησαν τη φαντασία μου και με μετέφεραν στο χώρο του θαυμαστού και του υπερφυσικού. Ήταν τα άλογα των Ακριτών που φύλαγαν τα σύνορα του Βυζαντίου, οι Μαύροι, όπως τα ονομάζουν τα ακριτικά τραγούδια, που η ορμή και η δύναμή τους ήταν τέτοια που

«του Κώστα τρώει σίδερα, τ' Αλέξη τα λιθάρια
και του μικρού Βλαχόπουλου τα δέντρα ξεριζώνει».

Και το αποκορύφωμα της εξύμνησης: όταν το μικρό βλαχόπουλο βλέπει να πρασινίζουν οι κάμποι και να κοκκινίζουν τα βουνά από Σαρακηνούς και Τούρκους και «να πάει πίσω ντρέπεται, να πάει εμπρός φοβάται», ο Μαύρος του τον ενθαρρύνει και έτσι ο Ακρίτης καβάλα σ' αυτόν

«Στο έμπα μήκε σαν αϊτός, στο έβγα σαν πετρίτης,
στο έμπα χίλιους έκοψε, στο έβγα δυο χιλιάδες
και στο καλό το γύρισμα κανέναν δεν αφήνει».

Ένας κόσμος ηρωικός, ένας κόσμος του μύθου, στον οποίο απαράμιλλοι σε σθένος, ορμή, αντοχή και πολεμική αρετή άνθρωπος και άλογο συμμετέχουν σχεδόν ισότιμα σο έπος.

Ένα άλλο άλογο, στις φυσικές του πια διαστάσεις, αν παραλείψουμε το θρυλικό Βουκεφάλια, που έφερε τον Μ. Αλέξανδρο τροπαιούχο μέχρι την Ινδία, ήταν το άλογο του αυθέντη της Κορίνθου και του Ναυπλίου Λέοντα Σγουρού. Όταν ο βυζαντινός άρχοντας, εκπρόσωπος της στρατιωτικής αριστοκρατίας, νικήθηκε στις αρχές του 13ου αιώνα από τους Φράγκους, ανέβηκε στον Ακροκόρινθο και έπεσε έφιππος στον γκρεμό. Ήταν τέτοιος ο δεσμός του αλόγου με τον αφέντη του, ώστε το ένστικτο της αυτοσυντήρησης, κυριαρχικό τόσο στον άνθρωπο όσο και στα ζώα, υποχώρησε μπροστά στην αφοσίωση του περήφανου ζώου στον κύριό του.

Τα άλογα που ανέφερα, ακόμα και αυτά που δεν ανήκουν στη σφαίρα του μύθου, εγώ τουλάχιστον τα φαντάζομαι να κινούνται ανάμεσα στην πραγματικότητα και στο θρύλο, να μας οδηγούν σε ένα κόσμο πέρα από τα ανθρώπινα, να μας γεμίζουν την ψυχή με αισθήματα θαυμασμού και, για κάποιες στιγμές, να μας κάνουν να βγαίνουμε από την καθημερινότητα που ζούμε. Ωστόσο, αισθήματα αγάπης, συγκίνησης, συντροφικότητας δεν μας εμπνέουν. Για να νιώσει κανείς τέτοια συναισθήματα, προϋπόθεση είναι να γνωρίζει το άλλο ον, να έχει αισθανθεί την αφοσίωσή του και να έχει αφιερώσει τις φροντίδες του σ' αυτό. Συμβαίνει δηλαδή αυτό που με τόση ευαισθησία και τρυφερότητα μας περιγράφει ο συγγραφέας Σαιντ Εξυπερύ στο «Μικρό Πρίγκιπα». Ο ήρωας του βιβλίου, ο Μικρός Πρίγκιπας, που έχει φύγει από τον πλανήτη του, έχει αφήσει σ' αυτόν ένα τριαντάφυλλο, στο οποίο αφιέρωνε όλες τις τρυφερές φροντίδες του και αγωνιούσε για τους κινδύνους που το απειλούσαν, τόσο μικρό και εύθραυστο που ήταν. Και ενώ στη γη συνάντησε χιλιάδες όμοια λουλούδια, το δικό του τριαντάφυλλο στον μακρινό του πλανήτη παρέμεινε στην καρδιά του ένα και μοναδικό. Γιατί αγαπάμε αυτό που γνωρίζουμε, αυτό που η φροντίδα μας μάς έχει δέσει μαζί του.

Θα σας μιλήσω, λοιπόν, τώρα κι εγώ για το δικό μου άλογο. Μικρός, στις πρώτες τάξεις του Γυμνασίου, είχα καβαλικέψει, θυμάμαι, το δικό μας άλογο, τον Ψαρή, χωρίς σαμάρι, για να το οδηγήσω σε κάποιο χωράφι μας. Ο δρόμος που ακολουθούσα ήταν ένας στενός αγροτικός δρόμος με πολλές πέτρες. Ήταν οι πρώτες ώρες του απομεσήμερου μιας καλοκαιρινής μέρας, με τον εκτυφλωτικό ήλιο να φωτίζει τη φύση με εκείνο το αστραφτερό ελληνικό φως που κάνει τα πράγματα μοναδικά, λες και κολυμπούν μέσα σ' αυτό, και που δεν μπορεί να το περιγράψει, αλλά μόνο να το απολαύσει κανείς με τις αισθήσεις του. Στην απόλυτη σιωπή και γαλήνη του απομεσήμερου, έβλεπα το φως του ήλιου να τρέμει στον αιθέρα, να πυρώνει τους θάμνους, τα λιγοστά δέντρα, τις πέτρες, τα θερισμένα χωράφια, στο βάθος το λόφο της Κολώνης και την ακύμαντη θάλασσα. Παρασυρμένος από το τόπι, δεν κατάλαβα πώς, εντελώς ξαφνικά, γλίστρησα απ' τη ράχη του αλόγου και βρέθηκα ξαπλωμένος στις πέτρες του δρόμου. Και τότε δοκίμασα μια απίστευτη έκπληξη: το άλογο δεν συνέχισε, όπως περίμενα και όπως θα φανταζόταν κανείς, το δρόμο του, χωρίς το βάρος του αναβήτη του. Στάθηκε ακίνητο δίπλα μου, φύλακας μου, προσωποποίηση της

ανιδιοτελούς και άδολης αφοσίωσης. Σηκώθηκα από το έδαφος με ένα κύμα συγκίνησης να με έχει κατακλύσει. Από τότε έγινε ο φίλος που ήξερα ότι δεν θα με προδώσει ποτέ. Το ένιωθα σαν μέλος της οικογένειάς μας και μήπως στην πραγματικότητα δεν ήταν; Σε όλες τις επίπονες αγροτικές εργασίες ήταν αυτό που πιο σκληρά από όλους εργαζόταν. Στη σπορά με ήλιο ή με βροχή έσερνε το αλέτρι σε χωράφια πολλές φορές βαλτωμένα, που απαιτούσαν τεράστια προσπάθεια για να οργωθούν. Στον θερισμό και στον τρύγο κουβαλούσε τα γεννήματα και τα σταφύλια, πολλές φορές σε κακοτράχαλα στενά ορεινά μονοπάτια, απρόσφορα και επικίνδυνα για το λεπτεπίλεπτο και ευγενικό ζώο. Στο αλώνισμα έσερνε τη σβάρνα με οδηγού μεμένα και τ' αδέρφια μου, που η χαρά μας, όπως και όλων των παιδιών, δεν μπορεί να περιγραφεί. Η εργασία αυτή ήταν η μόνη, πιστεύω, που ανταποκρινόταν στην αληθινή φύση του αλόγου μας και κάθε αλόγου. Με το κεφάλι ψηλά, το τρίχωμά του να αστράφτει στον ήλιο, το βλέμμα του ζωηρό, τη χαιτή του να ανεμίζει, τα πέταλά του να βγάζουν φωτιά και τα ρουθούνια του να ακνίζουν, κάλπαζε πάνω στους λοφίσκους με τα στάκια, περήφανο και επιβλητικό. Κρατώντας τα γκέμια του, αισθανόμουν σαν τους αρχαίους αρματωπλάτες που οδηγούσαν το άρμα τους στο όνειρο και τη νίκη. Εκείνες τις στιγμές το άλόγο μας μεταμορφωνόταν στη φαντασία μου και ταυτιζόταν με τα θαυμαστά άλογα που η σμίλη του Φειδία λάξευσε στη ζωφόρο του Παρθενώνα, άλογα ιδανικά, που διασώθηκαν στην αιωνιότητα με την τέχνη του μεγάλου γλύπτη. Κάτι ανάλογο συνέβαινε όταν το καβαλικεύαμε εγώ και τα αδέρφια μου. Τις στιγμές εκείνες - ποιος ξέρει; ίσως βίωνε την αποδέσμευσή του από τους καταναγκασμούς της σκληρής καθημερινής δουλειάς και κάλπαζε ελεύθερο στη φύση, κυνηγώντας και αυτό, όπως κι εμείς, τη χίμαιρα και την ευτυχία, γιατί νιώθαμε αληθινά ευτυχισμένοι και για λίγες στιγμές ελεύθεροι από τα «πρέπει» και τα «μη» που οριοθετούσαν και καθόριζαν τη ζωή μας, σε εποχές δύσκολες αλλά και τόσο όμορφες!

Τα χρόνια όμως πέρασαν. Το άλόγο μας, που άλλοτε έσφυζε από ζωή και δύναμη, άρχισε να υποκύπτει στον αναπότρεπτο νόμο της φθοράς που καταβάλλει όλους τους βιολογικούς οργανισμούς. Οι φυσικές του δυνάμεις άρχισαν να το εγκαταλείπουν. Τώρα πια δεν μπορούσε να καλπάζει, υπψώνοντας περήφανα το κεφάλι του και καταπίνοντας τις αποστάσεις. Το βλέμμα του έγινε θολό, το βάδιση του αργό. Αυτό που κάποτε ήταν η ζωντανή έκφραση της υγείας, του σφρίγγους και της δύναμης, τώρα πια ακολουθούσε το νόμο της φθοράς χωρίς επιστροφή. Όταν πέθανε (δεν μπορώ να χρησιμοποιήσω άλλη έκφραση), ένιωσα πως είχε περάσει πια η εποχή της ξενοιασιάς και της αθωότητας. Ήταν η πρώτη μου επαφή με το θάνατο και αυτή η επαφή, που αφήνει ανεξίτηλα ίχνη στην ψυχή μας, τα οποία ο χρόνος δεν μπορεί να εξαλείψει, όσο κι αν πιστεύουμε ότι η λήθη τα σκεπάζει, είναι η συνειδητοποίηση ότι ωριμάζουμε και γνωρίζουμε με αυτό τον τρόπο και την άλλη όψη της ζωής, τη σκοτεινή, με τον πόνο και τα βάσανά της, και ότι στην επίγεια διαδρομή μας σκοτάδι και φως, χαρά και λύπη είναι αζεδιάλυτα δεμένα μεταξύ τους. Χρόνια μετά, όταν γυρίζω στο παρελθόν, δεν μπορώ να μην θυμηθώ και το άλόγο μας, καθημερινό ακούραστο συμπαρεστάτη και βοηθό του πατέρα και της μάνας μου σε κάθε εργασία τους, στο χωράφι, στο αμπέλι, στο αλώνι, στον κήπο. Και το φαντάζομαι να καλπάζει ελεύθερο στα κλοερά λιβάδια του ονείρου σαν αντίδωρο στην ανιδιοτελή αφοσίωσή του σε όλους μας κατά την επίγεια διαδρομή του.

Ο λόγος στους ξενιτεμένους μας

Με το γνωστό γνήσιο λυρισμό του ο Φάνης Κ. Χόρτης στο πρώτο ποίημα χαιρετίζει την ανατολή του ήλιου στα Σταυρωτά, ενώ στο δεύτερο προσπαθεί να πνίξει το άλγος του ανεκπλήρωτου έρωτα καταφεύγοντας στον Διόνυσο.

Αυγή στα Σταυρωτά
 Εγλυκοκάραξ' η αυγή
 κι ο ήλιος βαβαλάρης
 στα Σταυρωτά μοχτάει να βγει,
 κι εκείθε ροβολάρης
 να φέρει μέρα και το φως
 σε λαγκαδιά και ρέμα,
 ζωή που δίνεις μοναχός
 σε κάθε χέρσο στρέμμα,
 ώσπου να φθάσει στην κορφή
 κι εκείθε να γλιστρήσει
 σιγά – σιγά προς την ακτή
 στη θάλασσα να σβήσει,
 πορφυρογένης Διγενής
 ως τη σερνή του ακτίδα
 παλεύοντας στις σκοτεινής
 πια νύχτας την κρηπίδα,
 γι' αλώνι του το κύμα
 του σκοταδιού το θύμα!

Θεοφάνης Κ. Χόρτης,
 11 /10/12 St. Cloud, Mn, USA,.

Wine
 Give me wine to drink for joy,
 if not, to numb the pain,
 then drunk, such merriment deploy
 around that levity might reign,
 for in this life
 of toil and strife,
 'tis best, by far, that you and I
 still have some fun than suffer ... dry!
 7-3-2013, St. Cloud, Mn, USA,.

Δος μου να πιω κρασί για να ξεδώσω,
 ή έστω να ξελαφρώσω απ' τον πόνο,
 κι έπειτα μεθυσμένος καθώς θα 'μαι,
 όπως φουντώνει η ευθυμία γύρω
 απ' αυτήν τη (διονυσιακή) ελαφρότητα,
 μπορεί να βασιλέψει στην παρούσα
 ζωή του μόχθου και της σύγκρουσης,
 αυτό το ασυγκρίτως καλύτερο, πως
 δηλαδή εσύ κι εγώ εξακολουθούμε
 να νιώθουμε μια κάποια ευθυμία
 απ' το να υποφέρουμε ... στεγνοί!

Κοινωνικά

Γεννήσεις

Αβραάμ εγέννησε τον Ισαάκ, αλλά για Χορτιώτες δεν ακούστηκε τίποτα.

Βαπτίσεις

Δεν εμεραστήκανε φωτίκια.

Αρραβώνες - Γάμοι

Δεν επροκάμαμε το γάμο, αλλά στέλνουμε τις ολόθερμες ευχές μας για «βιον ανθόσπαρτον» στον Αναστάσιο Βουκελάτο, γιο του παπα – Χρυσόστομου, και τη Θεοδώρα Λάμπρου Χόρτη (Κοκολίνου). Το μυστήριο του γάμου ευλόγησε στην Αγία Μαρίνα Κομπλιού ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λευκάδος και Ιθάκης κ. Θεόφιλος.

Συγχαρητήρια

Η Ελένη Ι. Μεσσήνη αναγορεύτηκε διδάκτωρ ιατρικής του Πανεπιστημίου Αθηνών με άριστα (τομέας Κοινωνικής Ιατρικής, Ψυχιατρικής και Νευρολογίας). Θέμα της διατριβής: «Γονιδιακή ανάλυση του HLA B5 (51) σε Έλληνες ασθενείς με τη νόσο Αδαμαντιάδη-Βεχσέτ- Συσχέτιση με διάφορες κλινικές παραμέτρους».

Θάνατοι

Η Αθανασία Δ. Χόρτη (Μίσουλα) έφυγε απ' τη ζωή τον Απρίλιο του 2014 σε ηλικία 91 ετών. Τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια στους οικείους της.

Η σελίδα της Χορτιώτισσας

Το δημοτικό μας τραγούδι με την καθάρια φωνή της Χορτιώτισσας

Δια στόματος Άννας Ευ. Αυλωνίτη

Στην ελληνική παραδοσιακή κοινωνία τα κορίτσια ζούσαν κάτω από πολύ σκληρές συνθήκες. Κατά κανόνα, επιφορτίζονταν με αντρικές υποχρεώσεις και γίνονταν στην πράξη άντρας και γυναίκα μαζί. Στο ζήτημα του γάμου καθοριστικός ήταν ο ρόλος των γονιών και, σε συνάρτηση με αυτόν, και το ζήτημα της προίκας. Σ' αυτά τα θέματα αναφέρεται το παρακάτω ποίημα, μέσα από το διάλογο μάνας και κόρης.

Ούλες οι νιες παντρεύονται

«Ούλες οι νιες παντρεύονται κι ούλες τα νιάτα χαίρονται,
 κι εγώ, μανούλα μου, η φτωχιά δεν έχω γη μιάθε προικιά.
 Βαρέθηκα, ορή μάνα, να κάνω τρεις δουλειές
 να σκάβω, να κλαδεύω και να μαζώνω ελειές.

Βαρέθηκα, ορή μάνα, μαντήλια να κεντώ,
 θε' να ντα παρατήσω να πάω να παντρευτώ.
 - Κάντα, κοπέλα μου, κάντα και τούτη τη χρονιά
 να πάψουν οι πολέμοι, να ρθούνε τα παιδιά,
 κι εγώ θα σε παντρέψω κοντά στη γειτονιά

Χορτιώτικη κουζίνα

Κολοκυθοκορφάδες

Υλικά: κορφές από κολοκυνθιές και κολοκυνθολούλουδα, σκόρδο (μπόλικο), αλάτι, πιπέρι, λάδι (χωρίς να «δαγκάτε» το ροί), ντομάτα φρέσκια λιωμένη.

Παρασκευή: Καθαρίζουμε, πλένουμε και στραγγίζουμε καλά – καλά τις

κορφάδες (να μη μείνει ούτε σταγόνα νερό – έκανε οι κορφάδες). Βάνουμε στην κατσαρόλα το σκόρδο, το αλάτι, το πιπέρι, το λάδι και τη ντομάτα, τα αφήνουμε να βράσουν 4-5 λεπτά σε σιγαλή φωτιά και, στη συνέχεια, βάνουμε τις κορφάδες και τις αφήνουμε να τσιγαριστούν με το λάδι. Αν μείνουν ζουμιά, καλύτερα να μην κενύσουμε ολότελα

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 12 • ΜΑΡΤΙΟΣ – ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΙΟΣ 2014
 ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ • tachortata.blogspot.gr

Τριμηνιαία περιοδική έκδοση του Συλλόγου των Απανταχού Χορτιωτών Λευκάδος

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος των Απανταχού Χορτιωτών Λευκάδας. Τηλ. 6974415725,
 e-mail: arpiros@otenet.gr
 Υπεύθυνος έκδοσης - ύλης: Έκτορας Γ. Χόρτης
 Επικοινωνία: τηλ. 210-9844200, 6944416206, e-mail: hecchortis@gmail.com
 Συντακτική Επιτροπή: Άγγελος Γ. Χόρτης, Θωμάς Ε. Χόρτης, Σταθούλα

(Λούλα) Σακελλαρίου – Αυλωνίτη, Νίκος Δ. Χόρτης, Έκτορας Γ. Χόρτης.
 Σελιδοποίηση: Νίκος Δ. Χόρτης
 Παραγωγή εντύπου: ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ Α. Ε., Γραφικές Τέχνες –Τυπογραφείο, Υπάτης 45,
 Περιστέρι, 12133, τηλ. 2105743450
 Για το περιεχόμενο των ευνοήσιμων κειμένων ευθύνονται οι συγγραφείς τους

Για το νέο αγροτικό συνεταιριστικό κίνημα

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν. ΜΕΣΣΗΝΗ

Στο πλαίσιο της ισοσκέλισης της κοινής αγροτικής παραγωγής στην Ε.Ε., ο αγροτικός τομέας στην Ελλάδα συρρικνώθηκε, ενώ η διεθνής τάση επιβάλλει σύγχρονες παραγωγικές μεθόδους με ορθολογική αξιοποίηση όλων των υφιστάμενων δυνατοτήτων. Ωστόσο, στον αγροτικό τομέα το μεγαλύτερο μέρος του ανθρώπινου δυναμικού της χώρας μας είναι γερασμένο και αδυνατεί να προσαρμοστεί στις νέες εξελίξεις. Το γεγονός αυτό επιτάσσει μεγαλύτερη προσπάθεια στα Δ.Σ. των συνεταιρισμών για την ανανέωση του δυναμικού και προσαρμογή στις εξελίξεις. Πρόσφατα, βέβαια, με δεδομένη την πολύ αρνητική οικονομική συγκυρία της Ελλάδας, όλο και περισσότεροι άνθρωποι επιχειρούν να ασχοληθούν ή ασχολούνται ξανά με την αγροτική παραγωγή για βιοποριστικούς λόγους, γεγονός που προοιωνίζεται θετικές εξελίξεις. Όμως θα είχαν ουσιαστικό ρόλο για την πορεία της αγροτικής οικονομίας τόσο η ενσωμάτωση στο αγροτικό συνεταιριστικό κίνημα ακόμα και εγκαταλελειμμένων αγροτεμαχίων, που ο αγροτικός συνεταιρισμός θα εκμεταλλευτεί μέσα από μίσθωση και θα διανείμει στους παραγωγούς για την αγροτική εκμετάλλευσή τους, όσο και ο προσανατολισμός του κινήματος σε πρακτικές βιώσιμες - αιεφόρου ανάπτυξης.

Το ποιοτικό προϊόν με προστιθέμενη αξία επιτάσσει πρότυπα πιστοποίησης που φέρουν το αναγνωρισμένο λογότυπο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα ευρωπαϊκά προϊόντα, τα οποία διασφαλίζουν ότι τα χαρακτηριζόμενα ως βιολογικά προϊόντα παραμένουν φυσικά και υγιεινά, ακόμη κι αν έχουν υποστεί κάποια - απαραίτητη - επεξεργασία, για να είναι έτοιμα για κατανάλωση. Ποτέ όμως η ποσότητα και η τιμή διάθεσης δεν θα γίνει προσιτή στον καταναλωτή, αν όλοι στον αγροτικό τομέα δεν περάσουν από τη συμβατική παραγωγική διαδικασία σε φιλικότερες περιβαλλοντικές μεθόδους, σε συνάρτηση με την κάλυψη των προϋποθέσεων πιστοποίησης σε πρωτογενή παραγωγή και μεταποίηση.

Εκδηλώσεις στο νησί μας για τον Λευκάδιο Χερν

Από το Πνευματικό Κέντρο του δήμου Λευκάδας, το δήμο Λευκάδας και την πρεσβεία της Ιαπωνίας στην Ελλάδα διοργανώνονται εκδηλώσεις με αφορμή τα 110 χρόνια από το θάνατο του Λευκάδιου Χερν με επίκεντρο διεθνές συνέδριο με θέμα «Το ανοικτό πνεύμα του Λευκάδιου Χερν: Από τη Δύση προς την Ανατολή», που θα πραγματοποιηθεί στη Λευκάδα από τις 4 ως τις 6 Ιουλίου 2014.

Ο Λευκάδιος Χερν (Γιακούμο Κοϊζούμι, 1850-1904), εθνικός ποιητής της Ιαπωνίας, γεννήθηκε το 1850 στη Λευκάδα από τον Ιρλανδό Τσαρλς Χερν και την ελληνίδα Ρόζα Κασιμάτη. Αποχωρίστηκε τη μητέρα του στην ηλικία των 4 ετών και έκτοτε δεν την ξαναείδε. Μεγάλωσε στην Ιρλανδία, πήγε ως μετανάστης στην Αμερική, και τελικά εγκαταστάθηκε και έζησε μια ήρεμη ζωή στην Ιαπωνία. Διατήρησε όμως τον ομφάλιο λώρο που τον συνέδεε με τη Λευκάδα και, συνακόλουθα, την ταυτότητα του ως Έλληνα, στη βάση ενός ισχυρού συναισθήματος αγάπης και νοσταλγίας για τη μητέρα του. Ιδιαίτερα, η πολιτιστική φυσιογνωμία της αρχαίας Ελλάδας, που παρουσιάζει ομοιότητες με την πολιτιστική παράδοση της Ιαπωνίας, βοήθησε τον Λευκάδιο Χερν στην κατανόηση του Ιαπωνικού πολιτισμού. Στο έργο του αποτύπωσε την Ελλάδα και την Ιαπωνία (τη Δύση και την Ανατολή) ως ουτοπίες με κοινά χαρακτηριστικά.

Στο συνέδριο συμμετέχουν επιστήμονες από την Ιαπωνία, την Ελλάδα, την Ιρλανδία, τις ΗΠΑ και τη Γαλλία. Το πρόγραμμα έχει ως εξής:

- Παρασκευή 4 Ιουλίου, ώρα 19.30', Πνευματικό Κέντρο του δήμου Λευκάδας, Τελετή εγκαίνιων ιστορικού κέντρου Λευκάδιος Χερν, που είναι το πρώτο μουσείο στον ευρωπαϊκό χώρο για τον εθνικό ποιητή της Ιαπωνίας.

- **Σάββατο 5 Ιουλίου, ώρα 10.00 -13.30'**, Ionian Blue Hotel, «Το ανοικτό πνεύμα του Λευκάδιου Χερν: Από τη Δύση προς την Ανατολή», Ενότητα 1η: «Οι εκ νέου ανακαλύψεις ενός ανοικτού πνεύματος» με εισηγητές τους Μαρί Κριστίν, Τζων Μοράν, Σωτήρη Χαλικιά, Μασαπούκι Ικέντα

Καλοκαιρινά ξυπνήματα

Του Σπύρου Κ. Χόρτη

Χωμένοι σε κάθε λογής πράσινο οι πετεινοί με ξυπνού, πουλιά και τζίτζικα με καλημερίζουν, χίλιες τραγουδιών φωνές με συντροφεύουν, πολύχρωμες πεταλούδες μου κλέβουν τους ατέλειωτους ορίζοντες που απλώνονται πάνω απ' το πέλαγος, ο αγέρας που τον βλέπεις κι ακούς να περπατά ανάλαφρα κορφή - κορφή στις φυλλωσιές

μου κλέβει την ανάσα. Το βλέμμα σπκών πέρα απ' τα βουνά πάνω απ' την πράσινη πεδιάδα που ευγενικά έστρωσε των δέντρων η φροντίδα χωρίς φωνές, χωρίς βουή μακριά απ' την πόλη κοντά στο Θεό και τον άνθρωπο μέσα σ' ελπίδες χρώματα κι έναν ατέλειωτο γαλάζιο ουρανό

να ευλογεί τη φύση κάτω απ' του φεγγαριού ακτίδες Γίνομαι ένα με τον εαυτό μου, γιατί αυτό είναι το χωριό. Προσμένοντας το δέλι. Νυχτοπούλια και τριζόνια θα με καληνυχτίσουν, γαυγίσματα σκύλων θα διώζουν τα φαντάσματα, χορό στο πανηγύρι θα στήσουν οι πυγολαμπίδες

Παράλληλα, το αγροτικό κίνημα, πέρα από την οργάνωση της παραγωγής και τη μεταποίηση, πρέπει να εξασφαλίσει και την διάθεση των προϊόντων. Στο πλαίσιο του μαζικού τουρισμού δεν εννοείται ένα τοπικό προϊόν (π.χ. κρασί) να μην προωθείται μέσα από όλα τα τοπικά καταστήματα που έχουν σχέση με την διαμονή, διατροφή, νυκτερινή διασκέδαση, και μάλιστα ως προεπιλεγμένη πρόταση των παραπάνω καταστημάτων. Επίσης, δεδομένου ότι ο αγροτουρισμός είναι μια ουσιαστική βελτίωση στο εισόδημα του αγρότη, η έμμεση και άμεση διαφήμιση /πώληση ενός συνεταιριστικού προϊόντος μπορεί να αποτελέσει μια ιδιαίτερα σημαντική πηγή εσόδων. Τέλος, στη μεγιστοποίηση και την ανάδειξη του συνεταιριστικού προϊόντος καθοριστικό ρόλο μπορεί να παίξει η αξιοποίηση από την αγορά εργασίας του νέου πλεονασματικού δυναμικού που έχει ειδικευτεί στους τομείς διαχείρισης και προώθησης πωλήσεων, εφόσον του δοθεί η δυνατότητα να καλύψει τις προσφερόμενες θέσεις εργασίας και του εκχωρηθούν και ανάλογες αρμοδιότητες.

Από την πλευρά μας, θα θεωρούσαμε ευχής έργο να διαβουλευόμαστε με την τοπική κοινωνία - μέσω της εφημερίδας μας και όχι μόνο -, τους παραγωγικούς φορείς και το συνεταιριστικό κίνημα για μια άλλη, διαφορετική οργάνωση της οικονομικής ανάπτυξης στον τόπο μας. Ο στόχος, φυσικά, είναι το αγροτικό συνεταιριστικό κίνημα να αντιμετωπίζει επιτυχώς τις στρεβλώσεις και τα προβλήματα, με κριτήριο τη σύμφωνη με τα ανθρώπινα μέτρα ανάπτυξη, τη βιώσιμη ανάπτυξη, καθώς και να αναδεικνύει, να ενθαρρύνει και να υιοθετεί, στη βάση των δυνατοτήτων και των προοπτικών που υπάρχουν, τις σύγχρονες αντιλήψεις και πρακτικές αυτής της ανάπτυξης.

Επιμέλεια κειμένου: **Ε. Γ. Χόρτης**

- **Σάββατο 5 Ιουλίου, ώρα 21.30'**, Ανοικτό Θέατρο, Πνευματικό Κέντρο του δήμου Λευκάδας: «Νοσταλγία: Η αιώνια κατοικία του πνεύματος», Απαγγελίες από τους Ιάπωνες καλλιτέχνες Σίρο Σάνο και Κιότζι Γιαμαμότο

- **Κυριακή 6 Ιουλίου, ώρα 10.00 -13.30'**, Ionian Blue Hotel, «Το ανοικτό πνεύμα του Λευκάδιου Χερν: Από τη Δύση προς την Ανατολή», Ενότητα 2η: «Η ανάπτυξη του ανοικτού πνεύματος» με εισηγητές τους Χαρίκλεια Ζέγκου, Δημήτριο Βασιλειάδη, Λουίς σόλο Μαρτινέλ, Σίνγκο Ναγκαόκα και Πωλ Μάρρεϊ

- **Κυριακή 6 Ιουλίου, ώρα 21.30'**, Ανοικτό Θέατρο, Πνευματικό Κέντρο του δήμου Λευκάδας: παράσταση Σεϊόου Ουνράκου «Γιούκι Όννα» (παραδοσιακό Ιαπωνικό Κουκλοθέατρο).

Σημειώτουν ότι για τη δημιουργία του Ιστορικού Κέντρου Λευκάδιου Χερν το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Λευκάδας συνεργάζεται με τους Δήμους Kumamoto, Matsue, Shinjuku, Yaizu, το Πανεπιστήμιο Toyama, την οικογένεια Koizumi και τους Genki Miyagi, Τάκη Ευσταθίου, Μαρία Γενιτσαρίου, Masaaki Noda, Τέτη Σώλου και Fumiko Yoneda.

Έκθεση φωτογραφίας του «Ρίκου» (Fritz Berger) στη Λευκάδα

Στην ΑΡΤηρία, που στεγάζεται στη Μαρίνα Λευκάδας θα πραγματοποιηθεί αναδρομική έκθεση φωτογραφίας (21-30 Ιουνίου, ώρες 20.00-22.00) του αγαπητού σε όλους μας Ρίκου (Fritz Berger), που έζησε στα χωριά μας για μια ολόκληρη δεκαετία (1962-1972). Ο Ρίκος, εραστής της Λευκάδας, την επισκέπτεται τακτικά και αποτυπώνει με το φακό του τις αλλαγές στο νησί στη διαδρομή το χρόνο. Στη συγκεκριμένη έκθεση αποτυπώνει την πορεία και τις αλλαγές της Λευκάδας από το 1962 ως το 2003. Στη διάρκεια της έκθεσης θα προβληθεί για πρώτη φορά ένα φίλμ - ντοκουμέντο του Ρίκου με θέμα τη Λευκάδα της δεκαετίας του '60.